

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 273/21
13.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић, председника већа, Станиславе Митровић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Душко Јовановић, адвокат из Вршца, Данила Илића бр. 10, против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., ... бр. ..., чији је заједнички пуномоћник Светлана Миросављевић Стојановић, адвокат из Беле Цркве, Пролетерска 4, ради утврђења ванбрачне тековине, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 185/19 од 10.7.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 185/19 од 10.7.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди да је тужиља по основу стицања у току трајања заједнице живота у ванбрачној заједници, са сада пок. ДД, бившим из ... на непокретности уписаној у листу непокретности бр. ... КО ..., која у природи представља приземну породичну стамбену зграду, у “В” листу означену с бројем 1, саграђену на парцели бр. ... по врсти и “градско грађевинско земљиште у државној својини” укупне површине 03 ара 00 квм, од чега се 149 квм налази под зградом – објектом, у “В” листу означеном с бројем 1, док 151 квм представља земљиште уз зграду – објекат, а које се све непокретности налазе у ... у улици ... бр. ..., стекла право својине у 1/2 идеалног дела, па се тужени, као законски наследници иза пок. Басараба Васе, обавезују да тужиљи признају овако утврђено право као и да трпе да тужиља на основу ове пресуде, на наведеној непокретности у катастарском оператру ... изврши укњижбу права својине у 1/2 идеалног дела. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 95.900,00 динара.

Против наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама) апелациони суд је оценио да жалба тужиље није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити било коју другу повреду која би била од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде. Није учињена ни битна повреда одредбе члана 374 став 1 у вези члана 8 ЗПП на коју се неосновано жалбом указује. Није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју тужени неосновано указује жалбом. У пресуди су наведени јасни и непротивречни разлози о свим битним чињеницама који нису у противречности са изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља и ДД су били у ванбрачној заједници у периоду од јануара 2011. године па до његове смрти ... године. За све то време становали су у тужиљином стану, који се налази у ..., ул. ... бр. ... на другом спрату а који представља њену посебну имовину. Тужени ББ и ВВ су родитељи а ГГ је брат ДД. ДД је био у радном односу до 2014. године у “...” у ... где је обављао послове обезбеђења и остваривао зараду у износу од 22.000,00 динара. Тужиља је била у радном односу до 2014. године у фирми “...” и њена месечна зарада је износила око 22.000,00 динара а потом је 2016. године поново почела да ради као продавац у бутику испред зграде где су становали. Тужиља је продала наслеђену кућу свом брату ЋЋ за износ од 12.500 евра дана 22.9.2017. године. ДД и тужиља су зараде улагали у трошкове становања и у исхрану а такође су куповали и понешто од намештаја. ДД је радни однос прекинут због његовог здравственог стања и у његовој 37 години живота утврђена му је потпуна инвалидност као последица болести од којих је боловао, те му је зато било признато право на инвалидску пензију која је износила 12.000,00 динара. С обзиром на његово отежано кретање а због потреба снабдевања домаћинства и одлазака лекару њих двоје су одлучили да купе аутомобил због чега је он 24.4.2014. године са “...” закључио уговор о готовинском кредиту бр. КС 2019/47740 број партије ... у износу од 350.000,00 динара који истиче 24.4.2021. године. Од срестава кредита купили су путнички аутомобил марке “Reno” који је до ДД смрти отплаћиван од његове инвалидске пензије обуставом половине износа пензије. Родитељи ДД помагали су њему и тужиљи, слали су храну преко ЕЕ и ЖЖ, такође мајка је слала новац у износу од 2.000,00 – 3000,00 динара недељно. ДД отац је имао пољопривредни рачун у банци а он је имао пуномоћ и уз сагласност оца подизао је новац за своје потребе, за лекове. ББ и ВВ су се договорили с обзиром да имају два сина а да је ГГ остао у породичној кући у заједничком домаћинству са родитељима и бави се пољопривредом, а ДД је изразио жељу да живи у ..., да сину ДД купе кућу у ... а другом сину да припадне кућа у ...

ВВ је била власник некретнина уписаних у лист непокретности бр. ... КО ... парцеле бр. ... – две њиве и један пашњак које је продала дана 23.11.2015. године по Уговору о купопродаји ОПУ 1052/15 од 24.11.2015. године 33 из ... за цену од 20.000 евра. Овај новац дат је ДД за куповину куће у ...

Током 2015. године ДД је купио кућу у ... у улици ... уписану у лист непокретности бр. ... КО ... -парц.бр. ... и ... за купопродајну цену од 30.000 евра. Иако је у уговору наведена мања цена потписан је интерни споразум о купопродаји (којим је констатовано да истовремено представља и признаницу) између продавца ИИ и купца ДД где је констатована њихова права воља у погледу износа купопродајне цене као и динамика плаћања, да је уговорена купопродајна цена у износу од 20.000 евра како би покушали да плате мању таксу за оверу и мањи порез на промет апсолутних права иако су предуговором који су закључили 11.5.2015. године уговорили да купопродајна цена износи 30.000 евра, што и јесте износ купопродајне цене. Купац је даном закључења предуговора о купопродаји исплатио 3.000 евра на име капаре док је даном овере уговора о купопродаји ОПУ 109-2015 продавцу на руке исплатио још износ од 22.000 евра, укупно 25.000 евра, тако да за наплату преостаје још износ од 5.000 евра за који је купац преузео обавезу да ће исплатити продавцу најкасније у року од једне године од дана овере пред надлежним нотаром (конкретно до 4.6.2016. године). ББ као власник непокретности уписане у листу непокретности бр. ... КО ...-парц.бр. ... “...” и њива 3. класе од 68 а 19 м2 је дана 21.10.2016. године продао земљу закључивши уговор о купопродаји ОПУ 789/16 од 24.10.2016. године са купцем ЈЈ којим је продао означену непокретност за купопродајну цену од 10.500 евра. Новац од продаје је дат ИИ на име исплате целе купопродајне цене а остатак је ББ задржао за себе.

Након куповине куће КК из ... је започео радове тако што је претресао кров на кући а новац за рад му исплатио ДД отац ББ. КК је саветовао ДД да прода ту кућу јер су на њој потребна велика улагања, због чега им се то неће исплатити. Пок. ДД и тужилца нису никада живели у наведеној непокретности у улици ... бр. ..., а почели су да је реновирају, те су урадили купатило, водоинсталацију, канализацију, довод воде али су одлучили да се кућа прода јер нису имали довољно новца да заврше радове а од новца од продаје би се купила кућа за мање новца.

Покојни Васа је продао описану непокретност у ул. ... бр. ... дана 20.11.2017. године за купопродајну цену од 29.000 евра ЛЛ из ... по Уговору о купопродаји ОПУ 922/17 од 29.11.2017. године. Новац за продају куће је уплаћен на рачун у Комерцијалној банци који се водио на име ДД, само је он имао приступ том новцу и нико није имао пуномоћје за располагање новцем са тог рачуна.

ДД је 15.11.2017. године закључио Уговор о продаји непокретности – куће у улици ... у ... са власницама које су живели у иностранству (ЈЉЈ и ММ) за купопродајну цену у износу од 25.000 евра а чланом 4 је констатовано да је купац пре овере уговора пред јавним бележником продавцима исплатио целокупну уговорену купопродајну цену сваком од њих сразмерно величини њихових сувласничких удела. Дана 29.11.2017. године са рачуна ДД код “Комерцијалне банке” подигнут је износ од 1.500 евра, те је салдо остао у износу од 27.000 евра, дана 18.12.2017. године подигнут је износ од 5.000 евра те је салдо остао у износу од 22.500 евра а дана 20.12.2017. године подигнут је износ од 22.500 евра те је салдо остао у износу од 0,00 евра. Дана 25.1.2018. године ДД је пукла вена те је исти превезен у болницу у Вршцу, а 26.1.2018. године под бр. 93/2018 од стране јавног бележника сачињена је клаузула о потврђивању исправе (солемнизациона клаузула). ЈЉЈ и ММ су прво отишле код адвоката а потом су сви отишли у болницу где је лежао ДД који уговор је и потписао у болници. Новац је

предат од стране тужилје. ДД је остао у болници седам дана а преминуо је 6.4.2018. године. Дана 25.12.2018. године прекинут је оставински поступак за расправљање заоставштине иза пок. ДД који се води пред Основним судом у Вршцу и упућена тужилја да у року од 30 дана покрене парнични поступак ради утврђивања ванбрачне тековине.

На овако правилно утврђено чињенично стање правостепени суд је правилно применио материјално право када је оценио да је тужбени захтев тужилје неоснован. Наиме, на основу овако утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени суд закључио да је предметна непокретност на којој тужилја тражи утврђење права сувласништва стечена искључиво из посебних средстава ДД и његових родитеља а која су прибављена продајом посебне имовине ДД и његових родитеља, због чега наведена непокретност представља посебну имовину пок. ДД у смислу одредбе члана 168 Породичног закона, чијем стицању тужилја није допринела нити је за време трајања ванбрачне заједнице иста увећана, о чему тужилја није приложила никакве доказе, а поставила је стварноправни захтев, због чега нема места примени одредбе члана 170 Породичног закона.

Првостепени суд је правилно закључио да је пок. ДД добио новац од својих родитеља за куповину куће у ... бр. ... у ... (родитељи су се договорили с обзиром да је изразио жељу да живи у ... да му купе кућу а да другом сину ГГ припадне породична кућа у ...), да је та некретнина продата, да се новац налазио на рачуну пок. ДД у “Комерцијалној банци” коме је само он имао приступ јер нико други није имао пуномоћје за располагање тим новцем, да је новац са рачуна подигнут у износу купопродајне цене до 20.12.2017. године који је ДД дао на име купопродајне цене некретнине у улици ... бр. ... због чега иста представља његову посебну имовину а не заједничку имовину нити посебну имовину тужилје.

Првостепени суд је из изведених доказа правилно утврдио све битне чињенице а правилност утврђеног чињеничног стања није доведена у сумњу наводима жалбе тужилје која оспоравањем оцене доказа заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања. Првостепени суд је изведене доказе оценио у свему на начин прописан чланом 8 ЗПП, како сваки појединачно тако и у склопу свих изведених доказа, па је на тај начин оценио исказ тужилје и сведока ЂЂ, брата тужилје којима не поклања веру у делу да када је ДД позлило 25.1.2018. године а сестре-продавци требало сутрадан да дођу код нотара, да је он рекао брату тужилје да није подигао сав новац из банке и да нема довољно пара те да је једино решење да тужилја да новац који је добила од свог брата у износу од 12.500 евра на име исплате за куповину наслеђене куће у ..., што је тужилја и учинила, те да је требало да тужилја и ... реше имовинске односе када изађе из болнице, јер су њихови искази у супротности са осталим изведеним доказима, пре свега писаним доказом-потврдом “Комерцијалне Банке” из које је утврђено да је ДД са свог рачуна у “Комерцијалној банци” до дана 20.12.2017. године подигао укупан износ купопродајне цене за предметну непокретност, а то што је тужилја предала новац продавцима не значи да је она лично дала свој новац тј. њену посебну имовину, а која оцена исказа је и по налажењу другостепеног суда дата правилно.

Дате разлоге првостепеног суда као правилне, аргументоване и на закону засноване прихвата и другостепени суд. И по оцени апелационог суда на основу савесне и брижљиве оцене изведених доказа првостепени суд је чињенично стање правилно и потпуно утврдио а материјално право је правилно примењено, што није доведено у сумњу жалбеним наводима тужиље.

И по налажењу другостепеног суда првостепени суд је уверење о чињеницама за своју одлуку правилно засновао на исказу сведока ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ЕЕ, ИИ, ОО, КК, ПП, РР, СС и ТТ који сви сведоци су у склопу својих сазнања о чињеницама о којима су се изјашњавали дали јасне, уверљиве и међусобно сагласне исказе чиме су у потпуности потврдили исказе тужених. Из исказа парничних странака првостепени суд је утврдио да је новац за продају куће уплаћен на рачун ДД у “Комерцијалној банци” и да је само он имао приступ том новцу и нико није имао пуномоћје за располагање тим новцем, а чињеницу да је тужиља продала кућу свом брату ЂЂ за 12.500 евра суд је утврдио из исказа сведока ЂЂ и тужиље (која је навела износ од 13.000 евра али то није од утицаја), због чега се неосновано у жалби поново оспорава оцена њихових исказа датих током поступка.

Неосновано се жалбом оспорава закључак првостепеног суда да је предметна непокретност плаћена новчаним износом који је подигнут са рачуна пок. ДД, те да су тужиља и пок. ДД намеравали да заједно живе у кући у улици ... бр. ..., те није јасно зашто првостепени суд није поклонио веру тужиљи да је ДД рекао да она од свог новца исплати половину цене а они своје имовинско правне односе решили накнадно, како би њему остало неке уштеђевине а не да сав свој новац потроши на куповину куће, због чега је она практично наивно изгубила својих 12.500 евра.

Ово из разлога што да су ови наводи тужиље тачни-да је дала половину новца за предметну непокретност, иста је имала довољно времена (око два месеца) када се ДД вратио из болнице па до његове смрти да своје имовинскоправне односе, како тврди, са њим регулише. Ово посебно имајући у виду исказ тужиље да након седам дана када је ДД дошао из болнице њој је предложио или да јој врати новац који је дала или да иду код адвоката да препише пола куће на њу јер је дала 12.500 евра на шта је она пристала, па је нелогично да уколико је то било како тврди тужиља нису са адвокатом то и завршили. Није логично ни да уколико је овакав договор постојао тужиља то није рекла његовим родитељима након његове смрти, а 19.6.2018. године питала његову мајку ВВ шта ће они да раде са кућом и са колима, на шта је она одговорила да још нису ништа причали, да се ДД тада још није охладио, што је тужена ВВ навела у свом исказу на рочишту дана 19.11.2019. године а што тужиља, иако је била присутна на том рочишту, није оспорила. Поред тога, на истом рочишту отац Петар је тврдио да тужиља није платила износ који је навела за кућу и да је то платио Васа те да је рекао да ће да остави кућу свом братанцу а што је потврдио и сведок ЖЖ, због чега су неосновани жалбени наводи да тужени нису оспорили тврдње тужиље и њеног брата да је она платила половину куће од свог новца. Такође, исказ тужиље у коме наводи да пок. ДД није подигао цео новчани износ на име купопродајне цене из банке пре одласка у болницу већ само 15.000 евра супротан је достављеној потврди “Комерцијалне банке” из које произилази да је ДД благовремено подигао целокупан новчани износ на име купопродајне цене куће у ..., коју кућу је он, по исказу тужиље сам нашао те да му се кућа свидела и рекао да ће да купи ту кућу о чему се и договорио са власницама куће.

Нису основани ни жалбени наводи да пошто је овери уговора у болници присуствовала и мајка пок. ДД, тужена ВВ, зашто није ангажовао своју мајку као особу од поверења да она, а не тужила, донесе његов новац на исплату, имајући у виду да се ова тужена у свом исказу изјаснила да ДД није могао њу да зове да јој каже да иде у стан који није његов и да узме паре тог 26.1.2018. године, што је и логично јер је то био тужиљин стан.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке због чега их овај суд, иако цени, посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 ЗПП. Притом, тужила до закључења главне расправе није приложила Уговор о купопродаји ОПУ 1044-2019 од 19.9.2021. године а у жалби не чини вероватним да без своје кривице тај доказ није могли да приложи у смислу члана 372 став 1 ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом одредаба чланова 153, 154 ЗПП с обзиром на успех тужених у спору.

Обзиром на изнето одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде на основу члана 390 ЗПП.

Пошто је жалба тужиле оцењена неоснованом, то тужилци не припадају трошкови за састав жалбе и судских такси, па је на основу члана 151 и 153 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Зорица Булајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић